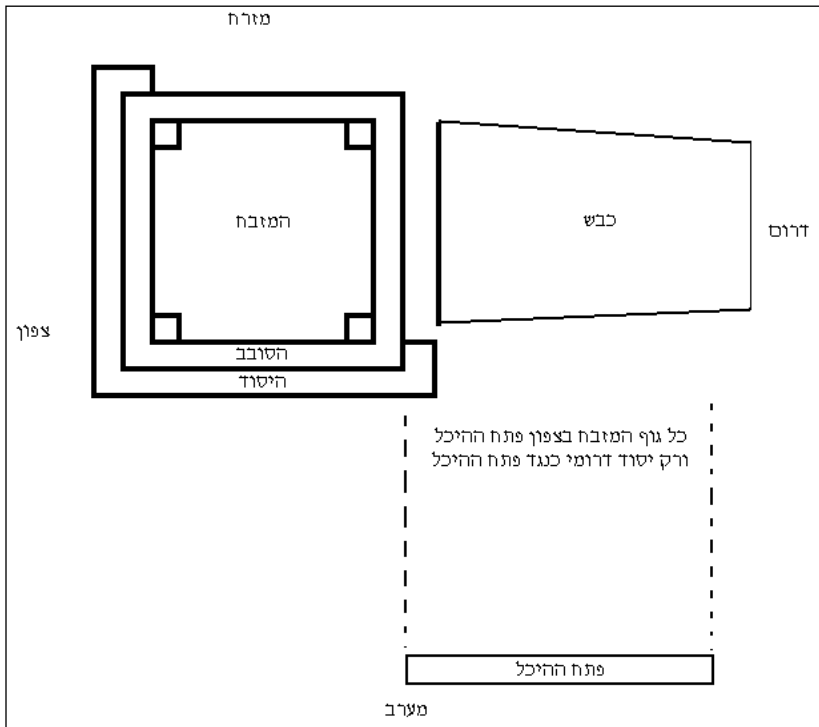


## ג. דעת רבי שמעון בר יוחאי.

- מקום שפיכת שיירי דם **חטאות הפנימיות**, על יסוד דרומי של מזבח החיצון, כי נאמר, "וְיָאֵת כָּל דַּם הַפֶּרֶד יִשְׁפֹךְ אֶל יִסּוּד מִזְבַּח הָעֹלָה אֲשֶׁר פָּתַח אֱהֵל מוֹעֵד", ולדעת רבי שמעון, היסוד שהוא כנגד פתח אהל מועד, הוא היסוד הדרומי של המזבח, כי לדעת רבי שמעון, כל גוף המזבח היה מצפון לפתח ההיכל, [ונפתח ההיכל היה מדרום לכל גוף המזבח], ונמצא שרק האמה של יסוד דרומי היתה כנגד פתח ההיכל.



- וכמו כן, מקום שפיכת שיירי דם **חטאות החיצונות**, על יסוד דרומי של מזבח החיצון, שכן יש ללמוד בבניין אב, [ילמד שתום מן המפורש], שכשם ששפיכת שיירי דם חטאות פנימיות על יסוד דרומי, כך שפיכת שיירי דם חטאות חיצונות על יסוד דרומי.

ובבית מדרשו של רבי שמעון היו שונים גם בדברי רבי ישמעאל כדברי רבי שמעון, לומר שחזר בו, והודה, שאת אלו ואת אלו היו שופכים על יסוד דרומי.

וכדי שלא תטעה, לומר, ששנו בדבריו לומר שאת אלו ואת אלו היו שופכים ליסוד מערבי, יהא סימן זה בידך, "משכוח גברי לגברא", כלומר תלמידי רבי שמעון משכו